

ת"פ 44889/12/13 - מדינת ישראל נגד יהודה לוי

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 44889-12-13 מדינת ישראל נ' לוי

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יהודיה לוי

הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד אביטל פרוטנו

ב"כ הנאשם עו"ד שגיא זני

הנאשם בעצמו

גור דין

על פי הودאותו הורשע הנאשם בעבירה של ידיעה כזבת על עבירה מסווג פשע.

הנאשם וראובן נאור שימשו כמתנדבים במשמר האזרחי בתקופה הרלבנטית לכתב האישום.

בתאריך 10/3/10 בשעה ערב הגיעו השניים לבסיס המשמר האזרחי ברחובות על מנת לבצע משמרתليلית.
במקום חנה הרכב משטרתי.

ראובן אשר מעולם לא החזיק ברישון נהיגה לרכב ביקש מהנאשם כי ינהג ברכב על מנת להביא את אביו לאולם שמחות. הנאשם וראובן אספו את האב והסיעו אותו אל אולם השמחות.

משרד האב מן הרכב, ביקש וראובן מהנאשם לנוהג ברכב והנאשם אפשר לו לעשות כן והם נסעו לאסוף מתנדב נוסף. בהמשך סיירו השניים עם המתנדב הנוסף בעיר ואף ביצעו מחסום משטרתי והכל כשהנאשם נהוג ברכב.

לאחר מכן נסעו כשהרכב נהוג בידי וראובן לבקר את אחותו של הנאשם בבית החולים קפלן ולאחר מכן שבו

עמוד 1

למשתמשם.

בسمוך לשעה 23.20 נהג ראובן ברכב ונסע לאחור ופגע ברכב חונה. כתוצאה לכך נגרם לרכב החונה נזק בפינה השמאלית אחורי, שבר בפגוש שמאלי אחורי, ומייכה בדלת שמאלית אחורי. הרכב בו נהג ראובן נפגע ונגרם נזק מייכה במכסה תא המטען, מייכה של הפגוש האחורי, עיות בכנף אחורי שמאלית וניפוץ של פנס אחורי שמאלי.

לאחר שפגע ברכב החונה, המשיך ראובן בנסיעה מבלוי להשאיר את פרטיו הרכב הפוגע עבר בעל הרכב החונה.

לאחר זמן מה עצר ראובן את הרכב ואמר לנאים ולמתנדב הנוסף כי ידוח שמאן דהוא פגע בהם ועליהם לומר את שהוא אומר "ואלת תנידו אף מילה".

לאחר מכן התקשר ראובן לעובד מהמשמר האזרחי ומסר לו כי הם ביצעו מחסום וכי הבחן ברכב שפגע ברכבים ואף ניסה לדרכוס אותם. הוא מסר תיאור של הרכב.

למקום הדרישה לכואורה הוזעקו כוחות משטרת רבים וכן אחראים המתנדבים.

אחד השוטרים שאל את הנאשם לפשר האירוע זהה אמר כי ביצע מחסום חצי והבחן ברכב שבא במהירות מופרזת, הוא יסמן לו לעזר באמצעות פנס והוא רכב לא עצר ונכנס בהם.

השוטרים שהגיעו למקום תשאלו את הנאשם בנוגע לאיירוע זהה האחרון חזר על גרטסו השקירתו של ראובן לאיירוע.

התביעה טענה כי נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על חומרתה, כאשר הנאשם נסע ברכב משטרתי יחד עם מתנדב הצעיר ממנו בשתי שנים, שמעולם לא החזיק ברשותו רישיון נהיגה ואף גיבה את הצעיר בשקר שהוא מסרו למשטרת ואשר בעקבותיו הגיעו למקום כוחות משטרת רבים, על כל ההשלכות שיש לכך. משנה חומרה יש לכך ממשדבר באדם שיציג אותה עת את גורמי אכיפת החוק.

התביעה עקרה למסקיר שירות המבחן ולהמלצות שבו אולם לטעמה, אין כל מקום לבטל את הרשותו של הנאשם.

לענין העונש שיש לגזר עליו סבורה התביעה כי לאור חלוף הזמן, העדר עבר פלילי ומכלול השיקולים שהובאו בתסקיר שירות המבחן יש להסתפק בעונש מאסר מוותנה, הצד קנס ושל"צ בהיקף של 140 שעות.

ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בעבירה ייחודית שבוצעה בשנת 2010 ובכתב אישום שהוגש בשנת 2013. הנאשם

עבד בעבודות שחייבו העדר רישום פלילי וכן החזקת נשק ובעקות כך פוטר . כיום הוא עובד בחברה קבלניתamenteם עירית רחובות וגם עבודה זו מחייבת העדר עבר פלילי, כפי שהופיע במכתב מאות מעסיקו ואשר הועבר גם אל שירות המבחן.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו וכבר ביום האירוע עשה כן במשטרת. גם בפני שירות המבחן הביע הנאשם חרטה מלאה ונintel אחריות מלאה.

ב"כ הנאשם עתר ל渴לת את המלצות שירות המבחן לבטל את הרשותו של הנאשם.

ב"כ הנאשם הגיע מספר מסמכים בעניינו.

הוגשה תעודה הסמוכה של משטרת ישראל באשר לסיום קורס של מאבטחים לא חמושים, במשך שלושה ימים במהלך שנת 2010. (כחדשניים לאחר ביצוע העבירה).

הוגש מסמך מאי 2013 הממליץ על קבלתו של הנאשם לקורס מאומנים ומדריכים במכון יינגייט לאור השג� בשיטת קאבקאן.

הוגש מסמך מיום 28/4/2013 מחברת "צח א/or שירות תברואה" לפיו החל הנאשם לעבוד בחברה זו ביום 3/10/16 והוא עובד נאמן מסור ואחראי.

הוגש מסמך מיום 23/10/2013 מחברת פרח השקד לפיו עבד הנאשם שבמקום העבודה זה בין התאריכים 14/6/14 - 31/8/14 ויצא לחופשה בעקבות רצונו לקרה קדיש בכל יום על אביו וכי הוא אמר לחזור לעבוד בעוד כחודש ימים "זאת בתנאי שלא יורשע בפלילים".

מתוך שירות המבחן בעניינו של הנאשם שניtanן בנובמבר 2013, עולה כי הנאשם גrown לא ילדים ומזה תשעה חודשים עובד במחלקה התברואה של עירית רחובות.

לדבריו עבד לאורך השנים בתחום האבטחה אוֹלָם לאור ביצוע העבירה נשוא הדין הושעה מקום עבודתו המצריך נשיאת נשק.

עוד ציין כי לאורך השנים עסוק באמניות לחיימה ובשנת 2010 החל בלימודי הדראה במכון יינגייט אותם לא השלים במלואם לאור פטירת אביו.

הנאשם ציין כי התנדבותו במשמר האזרחי היא תוקן רצון לסייע להקללה וכי ביום האירוע החל לראשונה את עבודתו כמתנדב והוצמד למتندبות ותיק, ממנו קיבל הוראות והנחיות. הוא תאר כי פעל מתוך תחושת הבלבול חרדה ולחץ בהן היה נתון במפגש עם שוטרים והתקשה להתמודד עם הסלמת האירוע. הוא תאר כי מסר את הידיעה הכווצבת על רקע חששו מהמתנדב הוותיק ולונוכח איומים שללה נקט כלפיו.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו, הבנה למשמעותו וחווארתם המתחדשת בתפקידו כנציג החוק בעת התנדבותו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו בעל דפוסי התנהגות שלויים או עבריניים וכי העבירה הנדונה אינה מUIDה על נטייתו להתמודדות עם מצבו משבר באמצעות פתרונות שלויים. מתייאוריו ניתן להתרשם כי בשל כוחותיו הדלים התקשה להתמודד עם תחושת לחץ וחווית האיום שחש בעת האירוע ובחר לפעול מבלי להפעיל שיקול דעת אודות מעשו. שירות המבחן התרשם מהודאותו מחרטתו ומהבושא שחש הנאשם בשל מעשו.

הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי לאור עבודתו בעיריית רחובות הרשעה בדיון עלולה לפגוע בהמשך העסקתו כמו גם לבחום אפשרות של שימושו מחדש בעבודה בתחום האבטחה, תחום עיסוקו לאורך השנים. שירות המבחן ציין כי הנאשם הציג מסמך מעסיקו הנוכחי בו צוין כי לא יכול להמשיך בעבודתו במידה יiorsה בדיון.

אור כל האמור לעיל וחלוף הזמן ועל מנת שלא לפגוע בעתידו התעסוקתי ובידומו העצמי, המליץ שירות המבחן לבטל את ההרשותה ולהטיל על הנאשם של"צ.

על פי הלכת כתב שהיא ההלכה לעניין זה הרי שככל כאשר הוכח ביצוע מעשה עבירה יש להרשייע את מבצעו בדיון. רק במקרים חריגים וויצואי דופן ניתן יהיה להימנע מכך.
שניהם הם המבחנים לעניין זה והמה מצטבריםים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי אי הרשותו של הנאשם לא תפגע באופן משמעותי מחשיבותם הציבוריים שבעניינה והמבחן השני הוא כי עתידו ושיקומו של הנאשם לא ייפגע באופן משמעותי מידייתו בשל הרשותו.

בענייננו עסקינו למי שהוא מתנדב לשמור האזרחי ובתקוף תפקידו זה הופקד בידי רכב משטרתי. הנאשם מעלה באמון זה ולמעשה, אפשר נהיגה ברכב על ידי מי שמעולם לא היה בעל רישיון נהיגה ומוסמך לנוהג בו. כאשר الآخر - ראובן פגע ברכב אחר במהלך נהיגתו, חבר אליו הנאשם למסור הודעה כזאת שהיא בה כדי להביא להזעקה כוחות רבים לשטח ולהפעילם על כל המשתמע מכך.

יש בכך ממשום פגיעה ממשית בשלטון החוק באכיפתו ובעובודה התקינה של רשות החוק. משנה חומרה מקבלים הדברים ממשדבר היה למי שמלא אותה עת תפקיד לשמור האזרחי.

מעבר למסירת הודעה הכווצבת שיש בה חומרה ניכרת לכשעצמה, הרי שכאמור לעיל, נגרם בשל כך נזק בשל הזעקה כוחות רבים לשטח ותחילת פעולה שלהם על סמן הגרסה שהובאה בפניהם. אין צורך להזכיר מילאים על משמעות הודעה כזו המובאת בפני רשות החוק במדינת ישראל ובמצב הביטחוני השורר בה לאורן
השנתיים.

על כן, אין מקרה זה נכנס בוגדרם של אותם מקרים חריגיים וויצו דופן בהם ניתן להימנע מהרשעתו של הנאשם.

מאחר שמדובר בשני מבחנים מצטברים הרי שדי בכך כדי לדחות את הבקשה לביטול הרשותה, אולם לעלה מן הנדרש, ATIICHES אף לבחן השני.

על פי ההלכה הרי שעלה הנאשם להוכיח כי יש בהרשותה כדי לפגוע בעתידו באופן ממשי, עכשווי ו konkretiy.

שירות המבחן ציין כי הנאשם הביא מכתב מ一封 מעסיקו הנוכחי כי אם יורשו בדיינו יפוטר. כן ציין שירות המבחן כי מאז תשעה חודשים עובד הנאשם בחלוקת התבואה של עירית רחובות, דהיינו מאז פברואר 2014.

המכتب היחיד העוסק בסוגיית פיטורי האפשרים של הנאשם אשר הוציא לבית המשפט הוא מאות "פרוח השקד בע"מ" כפי שצויין לעיל, מחודש אוקטובר 2014, דהיינו שבועיים לפני מתן ההחלטה, ובו נאמר כי הנאשם יכול לחזור בחודש הבא לעבודה במקום, לאחר שבקיים עבור שלושה חודשים יצא לחופשה, בתנאי שלא יורשע בפליליים.

ברי כי הדברים אינם בעליים בקנה אחד. על פי מסמך זה לא הועסק הנאשם עירית רחובות, אלא בחברה זו ועל כן קביעת שירות המבחן אינה ברורה ומайдן גיסא, לא הוציא כל מסמך עירית רחובות.

אם תאמר כי הוציא מסמך מאות חברת "צח או שירותי תברואה", הרי כל שנאמר במסמך זה מיום 28/4/2014 כי הנאשם החל לעבודתו שם באוקטובר 2013 והוא מסור ונאמן. לא נאמר במסמך זה דבר וחצי דבר באשר להרשותה בדיון והמשך העסקתו של הנאשם.

עליה איפוא, תמייה באשר למקור הקביעה בדברים שנאמרו על ידי שירות המבחן.

לא הובאו כל מסמכים באשר להעסקתו של הנאשם כמאבטח עם נשך לאורך שנים רבות, כפי שטען בפני שירות המבחן ומהמסמך שהוציא לבית המשפט עולה כי הוא עבר הכשרה בת שלושה ימים כמאבטח ללא נשך לאחר האירוע נשוא כתוב האישום.

הנה כי כן, הנאשם לא הציג בסיס ראיי לטענה כי עתידו "יפגע באופן konkretiy בשל הרשותה".

לענין זה ראה ע"פ 8528/12 צפורה נ. מ"ר.

ועוד לענין זה באשר להמלצות שירות המבחן.

שירות המבחן שוקל את שיקוליו של הנאשם ואת אלה בלבד.

בית המשפט הוא שאמון על מכלול השיקולים, לרבות האינטרסים הציבוריים ועל כן יביא את המלצות השירות המבחן **שיקול בפנוי** - אך **שיקול אחד** במלול השיקולים.

ראאה לעניין זה: רע"פ 3058/07 פז נ. מ"י; ע"פ 405/6 חלייל נ. מ"י.

אשר על כן, **תיוותר הרשותו של הנאשם על כנה**.

ובאשר לעונשה שיש לגזר על הנאשם -

מעבר לאינטרסים הציבוריים שנמננו לעיל, הרי שיש ליתן משקל ניכר לחולף הזמן בתיק זה ולעובדה שכטב האישום בו הוגש למעלה שלוש שנים לאחר המעשים וכי מאז המעשים החלפו למעלה מרבע שנים. יש בכך להקנות עד מאד את עוקצה של העונשה שהיא אפקטיבית ויעילה סמור לאחר המעשים ולא בחולף זמן מה ניכר.

כן שקלתי את הودאותו של הנאשם באשמה ואת חרטתו סמור לאחר המעשה ועתה, כמו גם את תפקודו הנורטטיבי ועל כן, מצאתי לגזר על הנאשם -

ארבעה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לפחות יעבור עבירה בה הורשע, או כל עבירה שיש בה יסוד למסירת ידיעה כזבת.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ל' כסלו תשע"ה, 22 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.